

การบำบัดน้ำเสียสังเคราะห์โดยถังกรองไร้อากาศแบบไหลขึ้นที่เติมจุลินทรีย์จากปลวกและจุลินทรีย์สังเคราะห์แสง

Treatment of Synthetic Wastewater by Up-flow Anaerobic Filter Seeded with Termite Comb Microbes and Purple Non Sulfur Bacteria

กฤชวรพัฒ อุดมศรี¹, พีรศักดิ์ ท่อนคำ¹, เพชร เพ็งชัย^{2*}

Kritworarot Udomsri¹, Peerasak Thonkam¹, Petch Pengchai^{2*}

Received: 9 January 2017 ; Accepted: 19 April 2017

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาประสิทธิภาพการบำบัดของ ชีโอดี ไนเตรท ในไตรท ไนไตรท แอมโมเนีย และฟอสเฟต ในระบบถังกรองไร้อากาศแบบไหลขึ้น (Upflow Anaerobic Filter; UAF) ที่ใช้เชือกเส้นใยไนлонเป็นตัวกลางนำเสียเข้าระบบเป็นน้ำเสียสังเคราะห์ที่ได้รีym จากแป้ง นม และน้ำประปาให้มีความเข้มข้นชีโอดีอยู่ในช่วง 525 - 766 mg/l.UAF ที่ใช้ในการทดลองแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1.UAF ที่ผสมหัวเชื้อจุลินทรีย์จากปลวก (TM-UAF) 2.UAF ที่ผสมหัวเชื้อจุลินทรีย์สังเคราะห์แสง (PNB -UAF) และ 3.UAF ที่ไม่ผสมหัวเชื้อจุลินทรีย์ (NON-B-UAF) โดยนำเสียบำบัดแล้วถูกปล่อยออกจากทั้ง 3 ถังที่ระดับความสูง 0.9 เมตร คิดเป็นระยะเวลาเก็บ 5.1 ชั่วโมง อัตราการบรรทุกชีโอดี 2.8 กิโลกรัม-ชีโอดี/ลูกบาศก์เมตร-วัน ผลการทดลองพบว่า TM-UAF และ PNB -UAF มีประสิทธิภาพการบำบัดชีโอดี 68-75 % ในไตรท 74-81 % แอมโมเนีย 60-62 % และฟอสเฟต 77-81 % ซึ่งสูงกว่า NON-B-UAF อย่างไรก็ตาม สำหรับการบำบัดไนเตรท พบว่า NON-B-UAF และ PNB -UAF มีประสิทธิภาพการบำบัดใกล้เคียงกัน คือ 33-34% ซึ่งสูงกว่า TM-UAF

คำสำคัญ: ถังกรองไร้อากาศแบบไหลขึ้น จุลินทรีย์จากปลวก จุลินทรีย์สังเคราะห์แสง ชีโอดี ไนเตรท ไนไตรท แอมโมเนีย ฟอสเฟต

Abstract

This research investigated removal efficiencies of COD, nitrate, nitrite, ammonia, and phosphate in Upflow Anaerobic Filters (UAFs). Nylon ropes were applied as UAFs' filter media. Synthetic wastewater with COD concentrations of 525 - 766 mg/l was prepared from a mixture of milk, flour and tap water. Three types of UAFs were operated in this study, 1) UAF with termite-microbes addition (TM-UAF), 2) UAF with purple non sulfur bacteria addition (PNB -UAF), 3) UAF without microbial addition (NON-B-UAF). Effluent of the UAFs was discharged at 0.9 meters height outlet. COD loading rate of 2.8 kgCOD/m³-day with hydraulic retention time of 5.1 hours were applied. The result revealed that TM-UAF and PNB -UAF had higher removal efficiencies compared to NON-B-UAF. They could remove 68-75% of COD; 74-81% of nitrite; 60-62% of ammonia; and 77-81% of phosphate. However, for nitrate removal, NON-B-UAF and PNB-UAF showed higher removal efficiencies of 33-34%.

Keywords: Upflow Anaerobic Filter, termite-microbes, purple non sulfur bacteria, COD, nitrite, nitrate, ammonia, phosphate

¹ นิติบุญญาตรี, ²อาจารย์ สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม อำเภอทราย จังหวัดมหาสารคาม 44150

¹ Undergraduate Student, ² Lecturer, Environmental Engineering, Faculty of Engineering, Mahasarakham University, Kantharawichai District, Mahasarakham 44150, Thailand

*Corresponding author: PetchPengchai, Environmental Engineering, Faculty of Engineering, Mahasarakham University, Kantharawichai District, Mahasarakham 44150, Thailand.

บทนำ

การบำบัดน้ำเสียแบบชีวภาพเป็นการบำบัดแบบตันทุนต่ำ เพราะไม่สิ้นเปลืองพลังงานและไม่สิ้นเปลืองสารเคมี อย่างไร ก็ตามหากเป็นการบำบัดทางชีวภาพแบบใช้อกซิเจน (Aerobic Treatment) ก็ยังจัดว่าต้องใช้ต้นทุนสูง เนื่องจากมีค่าใช้จ่าย พลังงานไฟฟ้าในการดำเนินงานให้กับเครื่องเติมอากาศ ในขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียแบบไร้อากาศ (Anaerobic Treatment) ไม่ สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายพลังงานไฟฟ้า เนื่องจากไม่ต้องเติมอากาศ รูปแบบการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ในระบบบำบัดน้ำเสีย แบบไร้อากาศมีอยู่ 2 แบบ คือแบบเดินโดยวนลอย (recirculated growth) และแบบฟิล์มชีวภาพ (fixed film growth) ใน การนี้ค่อนผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาระบบถังกรองไร้อากาศ แบบไฟล์ชั้นซึ่งเป็นระบบฟิล์มชีวภาพชนิดหนึ่งที่นิยมใช้ในถัง บำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปที่ติดตั้งตามสำนักงานและที่พักอาศัย ทั่วไป ระบบนี้มีข้อดีคือความเสี่ยงที่จะเกิด Dead Zone น้อย กว่าระบบถังกรองไร้อากาศแบบไฟล์ชั้น นำเสียจึงมีโอกาส สัมผัสด้วยกันได้อย่างทั่วถึง ส่วนข้อเสียของระบบนี้คือ ต้องใช้ ระยะเวลาเก็บกักน้ำเสียนานพอสมควรเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพ การบำบัดสูง จึงจำเป็นต้องใช้ถังบำบัดขนาดใหญ่ นักวิจัยได้ ใช้วิธีต่างๆ เช่น ใช้วัสดุตัวกลางที่มีพื้นที่ผิวสัมผัสรหรือความ พรุนมาก^{2,3} ใช้จุลินทรีย์ชนิดพิเศษ เช่น thermophilic bacteria⁴ หรือ anammoxbacteria⁵ ซึ่งสามารถย่อยสลายสิ่งสกปรกชนิด ที่สูนใจได้เร็วขึ้นเพื่อพัฒนาข้อจำกัดในส่วนนี้ ทรงยศ⁶ และ ธรรมนูญ⁷ ได้ทดลองเติมจุลินทรีย์จากปลวก (จุลินทรีย์ที่อาศัย อยู่ในของแข็งบริเวณไก่กลางรังปลวก) และจุลินทรีย์สังเคราะห์ แสงลงในระบบถังกรองไร้อากาศแบบไฟล์ชั้นในช่วงตั้งต้น ระบบ พบว่าสามารถบำบัดซึ่งต้องใช้เวลา 80-90 วัน ที่อัตราการบรรเทาสารอินทรีย์ 2.6-2.9 กิโลกรัมซึ่งโอดี/ ลูกบาศก์เมตร-วัน ซึ่งสูงกว่ากรณีไม่เติมจุลินทรีย์ทั้ง 2 ชนิด^{6,7} อย่างไรก็ตามในด้านการบำบัดในโตรเจนและฟอสฟอรัสนั้นยัง มีข้อจำกัดของค่าพิเศษที่อัตราการบรรเทาสารอินทรีย์ 2.6-2.9 กิโลกรัมซึ่งโอดี/ลูกบาศก์เมตร-วัน ถังที่เติมจุลินทรีย์จากปลวก มีประสิทธิภาพการบำบัดในโตรเจนรวม (TN : Total Nitrogen) สูงสุด 37% ซึ่งน้อยกว่าถังที่ไม่เติมจุลินทรีย์จากปลวกซึ่งมี ประสิทธิภาพการบำบัด 58%⁶ เป็นที่น่าสนใจว่ารูปแบบในโตรเจน ชนิดที่ถูกบำบัดได้ดีในถังที่ไม่เติมจุลินทรีย์จากปลวกเป็นชนิด เดียวกันกับถังที่เติมจุลินทรีย์จากปลวกหรือไม่ ในส่วนของ ฟอสฟอรัสทรงค่าพิเศษทั้งสองถังที่เติมและไม่เติมจุลินทรีย์จาก ปลวกมีประสิทธิภาพการบำบัดฟอสฟอรัสมีสูงสุดใกล้เคียง กันคือ 68 และ 62% ตามลำดับ⁶ เป็นที่น่าสนใจว่าฟอสฟอรัสที่ ถูกบำบัดในสองถังดังกล่าวอยู่ในรูปฟอสเฟตเหมือนระบบ บำบัดฟอสฟอรัสมีรูปแบบอื่นๆ^{8,9} หรือไม่ การทราบชนิดของในโตรเจน

และฟอสฟอรัสที่ถูกบำบัดได้ในถังเติมและไม่เติมจุลินทรีย์จาก ปลากรายจะเป็นประโยชน์ในดูแลและพัฒนาระบบต่อไป

งานวิจัยนี้เป็นการทดลองต่อยอดจากการวิจัย ของทรงยศ⁶ และ ธรรมนูญ⁷ โดยวิเคราะห์ชนิดของในโตรเจน (แอมโมเนีย ไนโตรท์ใน terrestrial) และฟอสฟอรัส (ฟอสเฟต) ในน้ำเสียทั้งก่อนและหลังบำบัดด้วยระบบถังกรองไร้อากาศ แบบไฟล์ชั้น แล้วนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาสมรรถนะ การบำบัดในโตรเจนและฟอสฟอรัสของถังกรองไร้อากาศแบบ ไฟล์ชั้นโดยเบรี่ยบเทียบระหว่างกรณีเติมและไม่เติมจุลินทรีย์ จาвлากและจุลินทรีย์สังเคราะห์แสง

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบำบัดซึ่งโอดี ในโตรที่ใน เตรท แอมโมเนีย และฟอสเฟตของระบบถังกรองไร้อากาศ แบบไฟล์ชั้น (Upflow Anaerobic Filter) ที่ใช้เชือกเส้นใยในล่อน เป็นตัวกลาง โดยเบรี่ยบเทียบระหว่างกรณีที่เติมจุลินทรีย์จาก ปลากและจุลินทรีย์สังเคราะห์กับกรณีที่ไม่เติมจุลินทรีย์

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. วัสดุกรอง

ใช้วัสดุกรอง 1,440 ชิ้นต่อถังกรอง โดยวัสดุกรอง แต่ละชิ้นทำจากเชือกในล่อนเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 มิลลิเมตร ยาว 10 เซนติเมตร จำนวน 20 เส้นมีความกว้าง 0.92 ตารางเมตรต่อชิ้น^{6,7,10} เมื่อวางลงบนเติมถังที่ความสูง 0.9 เมตร พบว่ามีปริมาตรประมาณ 5.76 ลูกบาศก์เมตร

2. ระบบถังกรองไร้อากาศแบบไฟล์ชั้น

ใช้ถังกรองไร้อากาศแบบไฟล์ชั้นทำจากห่อ PVC รูปทรงกระบอก ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.15 เมตร จำนวน 3 ถัง ถังหนึ่งไม่เติมเชือกจุลินทรีย์สังเคราะห์แสง (ถัง NON-B-UAF) ถังหนึ่งเติมหัวเชือกจุลินทรีย์สังเคราะห์แสง (ถัง PNB-UAF) ส่วนอีกถังหนึ่งเติมหัวเชือกจุลินทรีย์จากปลวก (ถัง TM-UAF) ดังแสดงใน Figure 1 แต่ละถังถูกเจาะรูที่ความสูงถัง 0.3 เมตร 0.6 เมตร และ 0.9 เมตรด้านบนของถังกรองทั้ง 2 ถังต่อกัน ถังพักน้ำเสียปริมาตร 60.3 ลิตรโดยให้ห่อหน้าเข้าถังกรองยาว ลงไปถึงก้นถังเพื่อให้น้ำเสียไหลเข้าระบบแบบไฟล์ชั้นเช่นเดียว กับที่ระบุไว้ในงานวิจัยของทรงยศ⁶ ธรรมนูญ⁷ และ ชันวนี¹⁰

3. น้ำเสีย

ใช้น้ำเสียสังเคราะห์ เตรียมจากแบ่งประกอบ อาหาร (ตราโกกิ บริษัท เอ็มแอนด์อาร์ โกกิ จำกัด ผลิตใน ประเทศไทย) 900 กรัม ต่อ نمว้า (แบบ บู.เอช.ที. รสหวาน ตราวัวแดง บริษัท ไทย-เดนมาร์ก ผลิตในประเทศไทย) 150 กรัม ผสมกับน้ำประปาปริมาตร 600 ลิตร มีค่าซึ่งโอดีอยู่ระหว่าง

400-900 มิลลิกรัม/ลิตร

Figure 1 Up-flow Anaerobic Filter

4. เงื่อนไขการเดินระบบ

4.1 ช่วงเริ่มต้นเดินระบบ (start-up)

กรณีถัง TM-UAF ริบมจากการผลิตหัวเชื้อจุลินทรีย์จากปลาวกโดยนำจากปลาวก (ของแข็งมีรูพรุนอยู่กลางรังปลาวก) 2 กำมีมาผสมกับข้าวเหนี่ยวน้ำที่สูง 2 กิโลกรัม หมักไว้ในถังที่ผสมน้ำสะอาด 20 ลิตรเป็นเวลา 7 วันจึงได้หัวเชื้อจุลินทรีย์จากปลาวก 7.95 ลิตรใส่ลงในถัง TM-UAF และเติมอาหารเลี้ยงเชื้อและน้ำประปา 7.95 ลิตร เพื่อให้ได้ความเข้มข้น Peptone 5 กรัมต่อลิตร NaCl 5 กรัมต่อลิตร Beef extract 3 กรัมต่อลิตรและ Yeast extract 3 กรัมต่อลิตร หลังจากแยกตัวกลางทิ้งไว้ในถังกรอง 7 วัน จึงเวียนน้ำออกจากถังที่จุดน้ำออกสูงจากก้นถัง 0.9 เมตรแล้วนำกลับเข้าถังใหม่เป็นเวลา 7 วันเพื่อให้จุลินทรีย์เกาะกับตัวกลาง จนน้ำปล่อยน้ำเข้าออกระบบโดยไม่เวียนกลับอีก 7 วันก่อนเริ่มเก็บตัวอย่างมาตรฐานจัดการกรณีถัง PNB-UAF นั้นทำทุกอย่างเหมือนถัง TM-UAF เพียงแต่เติมหัวเชื้อจุลินทรีย์สังเคราะห์แสงเพื่อการเกษตร (ซึ่งผลิตภัณฑ์สยามโรโด) ลงไปแทนหัวเชื้อจุลินทรีย์จากปลาวก ส่วนถัง NON-B-UAF นั้นทำทุกอย่างเหมือนถัง TM-UAF เพียงแต่ใส่น้ำประปาลงไปแทนหัวเชื้อจุลินทรีย์สังเคราะห์แสง

4.2 ช่วงบำบัดน้ำเสีย

เดินระบบโดยใช้อัตราการไหล 47.7 ลิตร/วัน โดยปล่อยน้ำออกด้านบนสุดของถังที่ความสูง 0.9 เมตรคิดเป็นระยะเวลากันเก็บ 5.1 ชั่วโมง และอัตราการบรรทุกตื้อ/oedi เฉลี่ย 8.5 กิโลกรัมตื้อ/oedi/ลูกบาศก์เมตร-วันเก็บตัวอย่างน้ำเสียก่อนเข้าถังกรองและออกจากถังกรองแต่ละถังที่ระยะความสูง

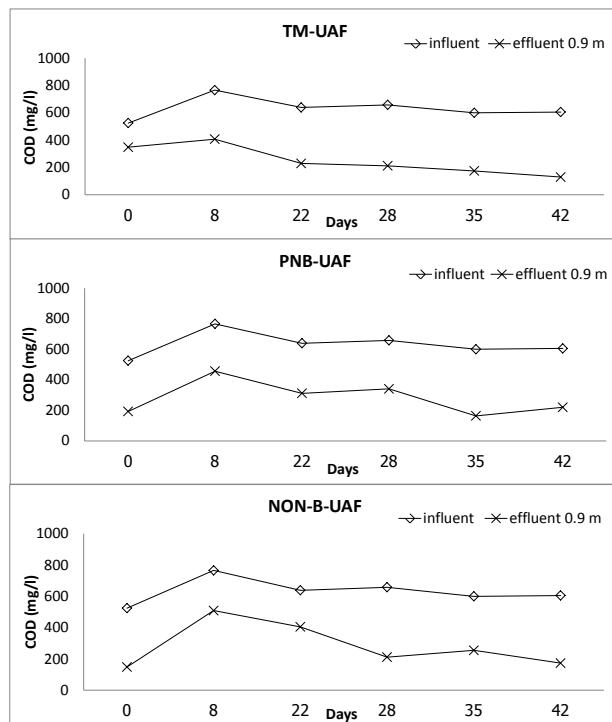
ทั้ง 3 ถัง แล้วตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำเพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบำบัดของถังกรอง

5. วิธีวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

วิเคราะห์ความเข้มข้น COD โดยวิธี Close Reflux Method วิเคราะห์ความเข้มข้นในไตรท์โดยวิธีอุลตัวไวโอเลต สเปคโตโฟโตเมทริกสแกนning¹¹ วิเคราะห์ความเข้มข้นในเตรทโดยวิธีการทำให้เกิดสี¹¹ วิเคราะห์ความเข้มข้นแอมโมเนียมโดยวิธีเอนสเลอไรเซชัน¹¹ และวิเคราะห์ความเข้มข้นพอกสเพตโดยวิธีเวนาโอดโมลิบโอดฟอริกแอซิด¹¹

ผลการทดลอง

ความเข้มข้นที่ได้ในน้ำเข้าและน้ำออกจากถังกรองไร้กาศทั้ง 3 ถังเป็นดังแสดงใน Figure 2 กล่าวได้ว่าระบบเริ่มอยู่ในสภาพคงที่ในช่วงวันที่ 35 ของการเดินระบบเป็นต้นไป

Figure 2 COD concentrations in UAFs

เมื่อนำความเข้มข้น COD ในช่วงดังกล่าวมาคำนวณค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการบำบัดพบว่าที่ระดับความสูง 0.9 เมตร ถัง TM-UAF มีประสิทธิภาพการบำบัด COD สูงสุด (75%) รองลงมาคือถัง PNB-UAF (68%) ตามด้วยถัง NON-B-UAF (64%) ตามลำดับดังแสดงใน Figure 3 แม้ประสิทธิภาพการบำบัดในงานวิจัยนี้จะมีค่าน้อยกว่าที่พบในงานวิจัยของทรงยศและธรรมนูญแต่ก็กล่าวได้ว่าการเดิมจุลินทรีย์มีผลเพิ่มความสามารถในการบำบัด COD ของถังกรองไร้กาศ

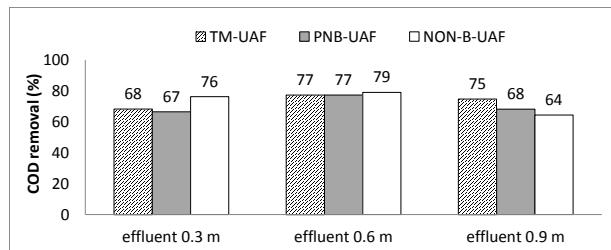

Figure 3 Average COD removal efficiencies

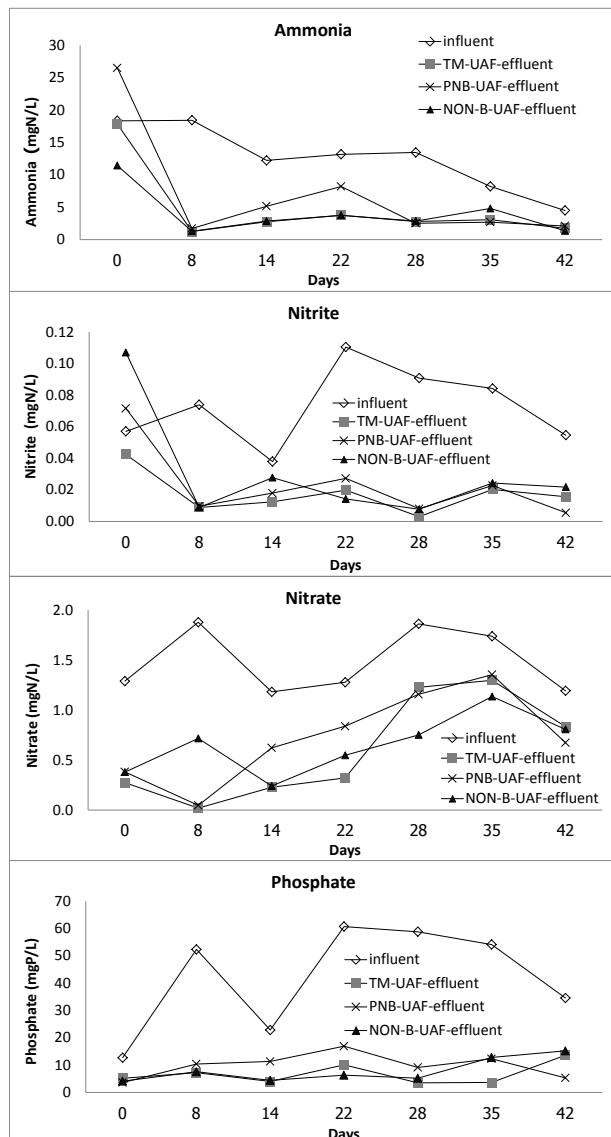

Figure 4 Ammonia, nitrite, nitrate and phosphate concentrations of effluents of various reactors

สำหรับการบำบัดในไตรเจนและฟอสฟอรัสที่ได้รับการติดตั้ง TM-UAF และถัง NON-B-UAF พบว่าในช่วง 35-42 วัน ของการเดินระบบ น้ำเสียเข้าระบบมีความเข้มข้นแอมโมเนียมอยู่ 4-8 มิลลิกรัม/ลิตร ในไตรเจน 0.05-0.08 มิลลิกรัม/ลิตร ในไตรต 1.2-1.7 มิลลิกรัม/ลิตร และฟอสเฟตเท่ากับ 34-54 มิลลิกรัม/ลิตร ถือว่ามีสารประกอบอนินทรีย์ในไตรเจนค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับน้ำเสียในงานวิจัย

อื่น เช่น ในงานวิจัยของอรุณวรรธน หวังกอบเกียรติและคณะ¹¹ จากผลการทดลองพบว่าทั้ง 3 ถังสามารถบำบัดได้ทั้งแอมโมเนียมในไตรเจน ในไตรต และฟอสเฟต โดยถัง TM-UAF บำบัดแอมโมเนียมได้ดีที่สุด (62%) ถัง PNB-UAF บำบัดในไตรเจนและฟอสเฟตได้สูงที่สุด (81%) ส่วนถัง NON-B-UAF นั้น บำบัดในไตรเจน (34%) ได้ในระดับใกล้เคียงกับถัง PNB-UAF (33%) และสูงกว่าถัง TM-UAF (28%) ดังแสดงใน Figure 5 กล่าวได้ว่า ชุดของไนโตรเจนและฟอสฟอรัสที่ถูกบำบัดในถังที่ไม่เติมหัวเชื้อจุลินทรีย์เป็นชนิดเดียวกับที่ถูกบำบัดในถังที่เติมหัวเชื้อจุลินทรีย์ โดยถังที่เติมหัวเชื้อจุลินทรีย์สังเคราะห์แสงและถังที่เติมหัวเชื้อจุลินทรีย์จากปลวกมีแนวโน้มจะบำบัดแอมโมเนียมในไตรเจน และฟอสเฟต ได้ดีกว่าถังที่ไม่เติมหัวเชื้อจุลินทรีย์ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในหัวเชื้อจุลินทรีย์สังเคราะห์แสงและหัวเชื้อจุลินทรีย์จากปลวกมีจุลินทรีย์ที่สามารถบำบัดสารประกอบข้างตันได้ดังนี้ จุลินทรีย์สังเคราะห์แสงสามารถบำบัดแอมโมเนียมในไตรเจนอนินทรีย์ และในไตรเจนทั้งหมดในน้ำเสียได้¹² นอกจากนี้จุลินทรีย์สังเคราะห์แสงยังจัดเป็นจุลินทรีย์สะสมฟอสเฟต (PAOs : Polyphosphate-Accumulating Organisms)⁸ ชนิดหนึ่งซึ่งสามารถบำบัดฟอสฟอรัสได้โดยการสะสมฟอสเฟตไว้ในตัว¹³ และแม้อยู่ในภาวะไร้ออกซิเจนก็สามารถบำบัดฟอสเฟตได้¹⁴ ส่วนจุลินทรีย์ที่พบในรังหีร่องลำไส้ปลากันน้ำ มีทั้งชนิดที่กำจัดในไตรเจนด้วยกระบวนการดิไนตริฟิเคชัน ชนิดตรึงในไตรเจนไว้ในตัว ชนิดดยอยสลายการดิยูริกเพื่อผลิตแอมโมเนียม¹⁵ ตลอดจนชนิดที่กำจัดฟอสฟอรัสในน้ำเสียได้ เช่น Enterobacter^{16,17} ทั้งนี้ มีความเป็นไปได้ว่าจุลินทรีย์ชนิดที่อาศัยอยู่ในถังที่ไม่เติมหัวเชื้อจุลินทรีย์ เช่น จุลินทรีย์ชนิดผลิตก้าซมีเกน สามารถปะปนเข้าไปอาศัยอยู่ในถังรองอีก 2 ถังด้วยเช่นกัน

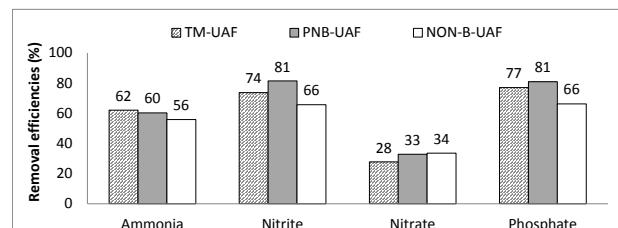

Figure 5 Average removal efficiencies

สำหรับการบำบัดฟอสฟอรัสในรูปฟอสเฟตของระบบนั้น พบว่าเมื่อสัดส่วน COD/PO₄ น้อยกว่า 15 (Figure 6) ถัง TM-UAF และถัง NON-B-UAF จะมีประสิทธิภาพการบำบัดมากกว่า 70 % เสมือนว่าสัดส่วน COD/PO₄ ในน้ำเสียจะประพฤตันกับประสิทธิภาพการบำบัดฟอสเฟตของระบบ ซึ่งมีแนวโน้มสอดคล้องกับที่ระบุในงานวิจัยของ Panswad และคณะว่า สัดส่วน COD/PO₄ ที่มีค่าต่ำจะกระตุ้นการเจริญเติบโตของ

จุลินทรีย์สะสมฟอสเฟต (PAOs : Polyphosphate-Accumulating Organisms)⁸ แต่ก็เป็นที่ทราบกันดีว่า PAOs จะปล่อยฟอสเฟตออกมานในสภาวะไร้อาการและกินฟอสเฟตกับเข้าไปในปริมาณที่มากกว่าเมื่อกลับมายู่ในสภาวะมีอากาศ ดังนั้นจึงยังไม่สามารถอธิบายได้ว่าฟอสเฟตในถังกรองถูกกำจัดด้วย PAOs ตามกระบวนการ Enhanced Biological Phosphorus Removal (EBPR) ที่รู้จักกันทั่วไป ทั้งนี้ความเป็นไปได้ที่ฟอสเฟตในน้ำเสียจะถูกนำบัดด้วยการทำปฏิกิริยา กับแคลเซียมไอออน ในน้ำเกิดเป็นตะกอนน้ำยังคงมีอยู่ แต่ไม่น่าเป็นปฏิกิริยาหลักเนื่องจากหากเป็นเช่นนั้นก็ไม่น่ามีความแตกต่างระหว่างถังกรองและปริมาณแคลเซียมกับฟอสเฟตไอออนในน้ำก็ไม่น่ามากพอจะกำจัดฟอสเฟตได้ถึง 70 % ดังจะเห็นได้จากผลวิจัยของ Carlaaaon และคณะ⁹ ที่พบว่า เมื่อน้ำเสียมีค่าพีเอชเป็นกลาง ฟอสเฟตในน้ำต้องมีความเข้มข้นอย่างน้อย 50 มิลลิกรัม/ลิตร ต่อความเข้มข้นแคลเซียม 100 มิลลิกรัม/ลิตร จึงจะเกิดการตกละลายได้⁹

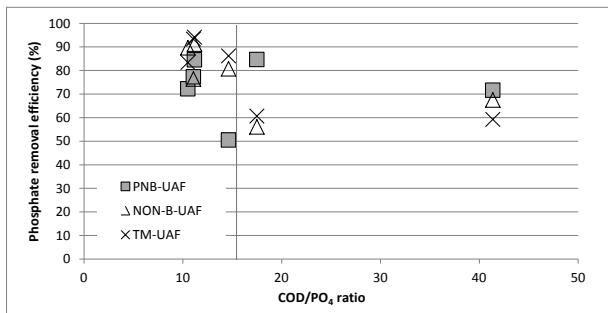

Figure 6 COD/PO₄ ratios vs phosphate removal efficiencies

สรุปผลการทดลอง

ถังกรองไร้อาการแบบไอล์ชั่นภายใต้ระดับกักเก็บ 5.1 ชั่วโมง ในงานวิจัยนี้สามารถนำบัดซีโอดีในไตรท์ในเตρท์และโมโนนียและฟอสเฟต ได้โดยถังที่เติมจุลินทรีย์จากปลาและถังที่เติมจุลินทรีย์สังเคราะห์แสงมีประสิทธิภาพการนำบัดซีโอดี 68-75 % ในไตรท์ 74-81% และโมโนนีย 60-62 % และฟอสเฟต 77-81% ซึ่งสูงกว่าถังที่ไม่เติมหัวเชื้อจุลินทรีย์อย่างไรก็ตาม สำหรับการนำบัดในเตρท์ พบร่วมกับถังที่ไม่เติมหัวเชื้อจุลินทรีย์และถังที่เติมจุลินทรีย์สังเคราะห์แสงมีประสิทธิภาพการนำบัดใกล้เคียงกัน คือ 33-34%

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณอาจารย์เจ้าหน้าที่ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวย ความสะดวกทุกประการ และขอขอบคุณ คุณทรงยศ มงคลพิศ และ คุณธรรมนุญ มั่ววิเศษ ที่ให้คำแนะนำโดยตลอด

เอกสารอ้างอิง

- ทรงยศ มงคลพิศ, เพชร เพ็งชัย. ความเป็นไปได้ในการนำบัดน้ำเสียด้วยจุลินทรีย์จากปลาในถังกรองไร้อาการแบบไอล์ชั่นโดยใช้เชือกไนล่อนและตัวกรองไม่ไฟเบ็น ด้วยกาง. วารสารวิจัย มข. (บศ.)2559;16 (1): 12-20.
- Joo-Hwa T, Kuan-Yeow S, Jeyaseelan S. Media Factors Affecting the Performance of Upflow Anaerobic Packed-Bed Reactors. Environmental Monitoring and Assessment 1997; 44(1): 249–261.
- BandaraW MKRTW, NanayakkaraGN, Premananth P, Werellagama DRIB. Development of an upflow anaerobic biological filter for domestic use in tropical countries. Annual Research Journal of SLSAJ 2008; 8 (https://www.researchgate.net/profile/Wasala_Bandara/publications).
- Tang Y Q, Fujimura Y, Shigematsu T, Morimura S, Kida K. Anaerobic treatment performance and microbial population of thermophilic upflow anaerobic filter reactor treating awamori distillery wastewater. Journal of Bioscience and Bioengineering 2007; 104(4): 281-287.
- Babaei AA, Azadi R, Jaafarzadeh N, Alavi N. Application and kinetic evaluation of upflow anaerobic biofilm reactor for nitrogen removal from wastewater by Anammox process. Iranian Journal of Environmental Health Science and Engineering 2013; 10:20(<http://www.ijehse.com/content/10/1/20>).
- ทรงยศ มงคลพิศ. การนำบัดน้ำเสียชุมชนด้วยจุลินทรีย์จากปลาในระบบถังกรองไร้อาการแบบไอล์ชั่น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากรรมสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2558.
- ธรรมนุญ มั่ววิเศษ. การใช้จุลินทรีย์สังเคราะห์แสงในการนำบัดน้ำเสียด้วยระบบถังกรองไร้อาการแบบไอล์ชั่น. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากรรมสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม; 2558.
- Panswad T, Tongkhammak N, Anotai J. Estimation of intracellular phosphorus content of phosphorus-accumulating organisms at different P:COD feeding ratios. Journal of Environmental Management 2007; 84: 141–145.
- Carlsson H, Aspegren H, Lee N, Hilmer A. Calcium phosphate precipitation in biological phosphorus removal systems. Water Research 1997; 31(5): 951-

- 1250.
10. ชั้นวนี จิจิ. การบำบัดน้ำเสียด้วยจุลินทรีแบบยึดเกาะ ตัวกลางชนิดเส้นใยในล่อนโดยระบบถังกรองไร์อากาศ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2549.
  11. คู่มือวิเคราะห์คุณภาพน้ำการควบคุมมลพิษ. น้ำทิ้งจาก อาคารบางประเภทและมาตรฐานคุณภาพน้ำ; 2548.
  12. Zhang X, Shu M, Wang Y, Fu L, Li W, Deng B, Liang Q, Shen W. Effect of photosynthetic bacteria on water quality and microbiota in grass carp culture. *World J Microbiol Biotechnol* 2014;30(9):2523-31.
  13. Liang CM, Hung CH, Hsu SC, Yeh IC. Purple nonsulfur bacteria diversity in activated sludge and its potential phosphorus-accumulating ability under different cultivation conditions. *Appl Microbiol Biotechnol* 2010; 86(2):709-719.
  14. Kim M K, Choi K M, Yin C R, Lee K Y, Im W T, Lim J H, Lee S T. Odorous swine wastewater treatment by purple non-sulfur bacteria, *Rhodopseudomonas-palustris*, isolated from eutrophicated ponds. *Biotechnology Letters* 26: 819–822, 2004.
  15. Golichenkov M V, Kostina N V, Ul'yanova T A, Dobrovol'skaya T G, Umarov M M. Specific Features of Nitrogen Fixation and Denitrification in Termites *Neotermes castaneus*, *Zootermopsis angusticollis*, and *Reticulitermes lucifugus*. *Biology Bulletin of the Russian Academy of Sciences* 2002; 29(2): 172–175.
  16. Eutick M L, O'Brien R W, Slaytor M. Bacteria from the Gut of Australian Termites. *Applied and Environmental Microbiology* 1978; 32: 823-828.
  17. Usharani K, Muthukumar M, Lakshmanaperumalsamy P. Studies on the Efficiency of the Removal of Phosphate Using Bacterial Consortium for the Biotreatment of Phosphate Wastewater. *European Journal of Applied Sciences* 2009; 1(1): 06-15.